

Tips til gudstjeneste/arrangement

Menneskerettighetssøndagen 2016

Menneskerettighetssøndagens tema «Retten til et liv uten vold», gir mulighet til å sette fokus på et globalt problem som er minst like aktuelt her hjemme. En av måtene dette kan gjøres er ved å dele historier om vold, hvordan bryte ut og kirkenes ansvar, både i Norge og andre steder i verden.

Del historier fra Kirkens Nødhjelps nettside: «Å vinne over volden»

<https://www.kirkensnodhjelp.no/vinneovervolden>

Nettsiden inneholder bilder, filmer og historier fra Kirkens Nødhjelps nettverk - fra aktivister, overlevende og religiøse ledere over hele verden. Kampanjen på nettsiden er ikke lenger aktiv, men historiene er fortsatt relevante å ta i bruk.

Noen forslag til hvordan de kan tas i bruk:

- Lese opp en av historiene fra KNs arbeid under preken eller kunngjøringene.
- Vise en av kortfilmene under preken – bruke dette som utgangspunkt for å ta opp kirkenes og religiøse aktørers ansvar for å gripe tak i disse utfordringene
- Vise en av filmsnuttene under kunngjøringene – f.eks. med appell om offer til Kirkens Nødhjelp
- Under kirkekaffen – vis et par av filmene og lag noen spørsmål til samtale i små grupper.
- Lag en filmutstilling i flere rom – sett opp prosjektor og høytalere og la publikum vandre fra rom til rom for å høre på historiene. Sett opp bønnestasjoner og be noen stille opp som «trygge personer» for de som ønsker forbønn eller noen å snakke med.

Fortell «Ellens historie», som foreslått ovenfor, eller som en del av kunngjøringene:

Utdrag fra «Det som ikke skulle skje» av Gunnar Ringheim (Gyldendal, 2015):

Ellen var bare 15 år da hun ble konfirmantprestens offer i en kirke i Norge.

Hun valgte til slutt å anmelde saken, og å fortelle sin historie for å kunne hjelpe andre. Hun sier det slik:

«Hvis min historie kan bidra til at utsatte kan komme ned på beina og stå bedre rustet til livet etter en sånn erfaring, er den ikke fortalt forgjeves. Jeg har selv lært ekstremt mye. Om at det er mulig å ta opp kampen mot maktmisbruk og vinne. Jeg skulle ønske mange flere fikk oppleve en fellende dom mot den som har krenket dem. Det er bra å ha det svart på hvitt. For meg betydde det mye at det faktisk ble en sak og ble tatt ut offentlig tiltale. Ved at ansvaret ble plassert, kom jeg et langt stykke videre når det gjaldt følelsen av skam og skyld, som jeg hadde dratt med meg. (...)»